

זבחים דף י

הלכות פסולי המקדשין

פרק חמשה עשר

מחשבת שינוי השם

י שחטה לשמה וחשב בשעת השחיטה לזרק דמה שלא לשמה - הרי זו פסולה, לפי שמחשבתין מעבודה לעבודה, וזאת המחשבה שחשב בשעת השחיטה, כאלו חשבה בשעת זריקה, ולפיכך פסולה.

מחשבין מעבודה לעבודה

הלכות שחיטה

פרק שני

כללי השחיטה הכשרה

טו השוחט את הבהמה לזרק דמה לעבודה ורה או להקטיר חלבה לעבודה ורה - הרי זו אסורה, שלומדין מחשבה בחוץ בחלין ממחשבת הקדשים בפנים, שמחשבה כזו פוסלת בהן, כמו שיתבאר בהלכות פסולי המקדשין (טו, טו).

מחשבה מעבודה לעבודה בע"ז

הלכות מעשה הקרבנות

פרק חמישי

כללי החקרבה

ו העולה והאשם והשלמים, בין שליחיד בין שלצבור - זריקת דם שלשתן על גבי המזבח שנה לעולם. וכיצד הוא עושה? כשלוקח הכהן הדם במזרק, זורק ממנו במזרק שתי זריקות על שתי זויות המזבח באלקסון, מחצי המזבח ולמטה, על קרן מזרחית צפונית ועל קרן מערבית דרומית. ומתפזר כשיזרק הדם על הקרן שיהיה הדם מקיף על הזויות כמין ג"ם, כדי שימצא הדם שלשתי מתנות על ארבע כחלי המזבח, לפי שנאמר בעולה ובשלמים "סביב" (שם ט, ט; ט, ט), והוא הדין לאשם. ושיירי הדם נשפכים על גג היסוד הדרומי.

מתן דם חטאת ואשם ע"ג המזבח

ז החטאות הנאכלות - דמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות המזבח החיצון, מחצי מזבח ולמעלה, לפי שנאמר בה: "על קרנת המזבח" (ויקרא ד, כה; ד, לד; בפסוקים: מנחת העולה). וכיצד הוא עושה? כשלוקח הכהן הדם במזרק, מוליכו אצל המזבח, וטובל אצבעו הימנית הסמוכה לגודל בדם, וסומך באצבעו הגדולה מכאן ובגודל מכאן, ומחטא ויורד כנגד חדה שלקרן, עד שיקלה כל הדם שבאצבעו.

וכן הוא עושה בכל קרן וקרן. ואם נתן סמוך לקרן באמה אחת מכאן או מכאן - כפר. ח וצריך לטבל אצבעו על כל קרן וקרן. וכשגומר הנתינה על הקרן - מקנח אצבעו בשפת המזרק, ואחר כך טובל פעם שניה, ששיירי הדם שבאצבע פסולין לתן מהן על קרן אחרת.

ט אין בכל הקרבנות קרבן שטעון הזית הדם באצבע אלא החטאת בלבד, שנאמר בה: "וטבל [...] אצבעו בדם" (ו, ט). וצריך שיהיה שם דם כדי טבילה, לא שישפג אצבעו בדם.